

En oas i stressen

EN TIDIG och iskall måndagsmorgon beger jag mig på cykel ner till Citykonditoriet, ett konditori beläget på Adolf Fredriks kyrkogata i mitten av Stockholm. Väl nere på kyrkogatan när jag ställt ifrån mig cykeln, går jag in i fastigheten där konditoriet är beläget. Genast får jag känslan av att ha lämnat vardagen. Ett lugn infinner sig i mig – ett lugn som blir än större när jag kliver in på Citykonditoriet – "kan det vara så här lugnt mitt i stan en måndags-morgon", tänker jag.

På båda sidor om mig breder en av salarna i Citykonditoriet ut sig. En enorm sal med parkettgolv, väggar med gröna tapeter, träpaneler, kristallkronor och förgyllda utsmyckningar möter mig. En svag doft av kaffe påminner om att det är ett konditori jag har kommit till.

Jag lämnar mina saker i ett burspråk, innan jag beställer en smörgås att äta.

Tre andra personer, två män och en kvinna, har redan beställt kaffe och sitter på varsitt håll i salen. En tredje man som kommer precis efter mig, beställer lite kaffe och en bulle, och sätter sig sedan vid bordet bredvid mitt och börjar läsa tidningen. Snart är det så tyst i salen att man skulle kunna höra en knappnål falla, men det dröjer inte lång tid förrän det klirras med kaffekoppar och prasslas med tidningar.

JAG SITTER med ryggen vänd mot Adolf Fredriks kyrkogata, och solen glimtar till lite då och då. När jag vänder på mig och tittar ut ser jag folk på tredje våningen i huset mittemot sitta framför sina dator-skärmar. Sådan skillnad – allvaret och början-på-veckan-ångesten har redan börjat för dem, medan gästerna på Citykonditoriet tar det lugnt och dricker sitt kaffe, samtalar eller läser tidningen.

LÄNGST BORT I SALEN sitter en äldre man med skägg – han är tydligen stamkund på konditoriet. Mannen pratar friskt med alla omkring sig, speciellt mycket med en servitris som han verkar känna väl. Mannen skämtar till lite då och då, parallellt med att han läser

Citykonditoriet en tidig måndagsmorgon.

tidningen. Mannen, får jag reda på, heter Samuel och är stamkund på Citykonditoriet. Samuel berättar för mig att han kommer hit så gott som varje morgon, och att personalen är jättetrevlig.

– Men de har inte alltid soppan klar när jag kommer, mumlar han lite skämtsamt genom skägget.

Vi pratar vidare en liten stund, innan Samuel plötsligt utbrister att "domarna i VM var så fjoskiga", och syftar på damfotbolls-VM i USA och domslutet mot Sverige i VM-finalförlängningen.

"De har inte alltid soppan klar när jag kommer" Samuel

Snart kommer servitrisen som Samuel tidigare pratat med ut från köket, och har med sig Samuels soppa. Samuel reser raskt på sig och hämtar den stora skålen med het soppa framme vid disken.

"Äntligen lite soppa", utbrister Samuel och börjar att äta.

Jag tackar så småningom för pratstunden, och sätter mig återigen vid mitt bord i hörnet av salen.

MORGON BLIR till förmiddag, och det lilla ljud trafiken förut gjorde ifrån sig är nu helt som bortblåst. Mannen bredvid mig får plötsligt bråttom och lämnar både morgontidning och bricka efter sig, medan damen lite längre bort i salen inte fullt lika skyndsamt hastar iväg, utan en stund senare lite lugnt tar sina saker och går.

DET BÖRJAR SNART bli lite mer ljudligt i salen – personalen dukar fram assietter och kaffekoppar, för nu är det dags för deras dagliga förmiddagsfika.

Jag samlar ihop mina tillbehörigheter, lämnar min bricka och tackar för den goda smörgåsen.

Personalen ler vänligt och önskar mig en trevlig dag, innan jag går nerför trapporna.

När jag kommer ut på gatan igen är det inte alls lika mycket folk ute som tidigare på morgonen – men man kan fortfarande märka att det är måndagsförmiddag – inte minst märket jag det på mig själv. Jag kommer på att ett ny skolvecka börjar om några timmar – och det med besked – jag ska ha en muntlig redovisning inför klassen tillsammans med min grupp. Jag skyndar mig genast hemåt igen, och tackar mig själv för att jag tog cykeln ner till konditoriet. Nu är det bråttom..

Fakta

Citykonditoriet är en del av verksamheten i Citykyrkan, som är en fristående församling inom pingströrelsen.

Församlingen bildades 1936 på Östermalm, och 1940 köptes nuvarande fastighet på Norrmalm från Fenixpalatset, ett nöjes-etablissemang där bland andra Ernst Rolf hade sin kabaré.

Öppettider:

Måndag – fredag: 08.00 – 16.00
Lördag – söndag: 10.00 – 16.00

Adress:

Adolf Fredriks kyrkogata 10, 3 tr

MARTIN SÖDERLUND
martin@hel.nu